

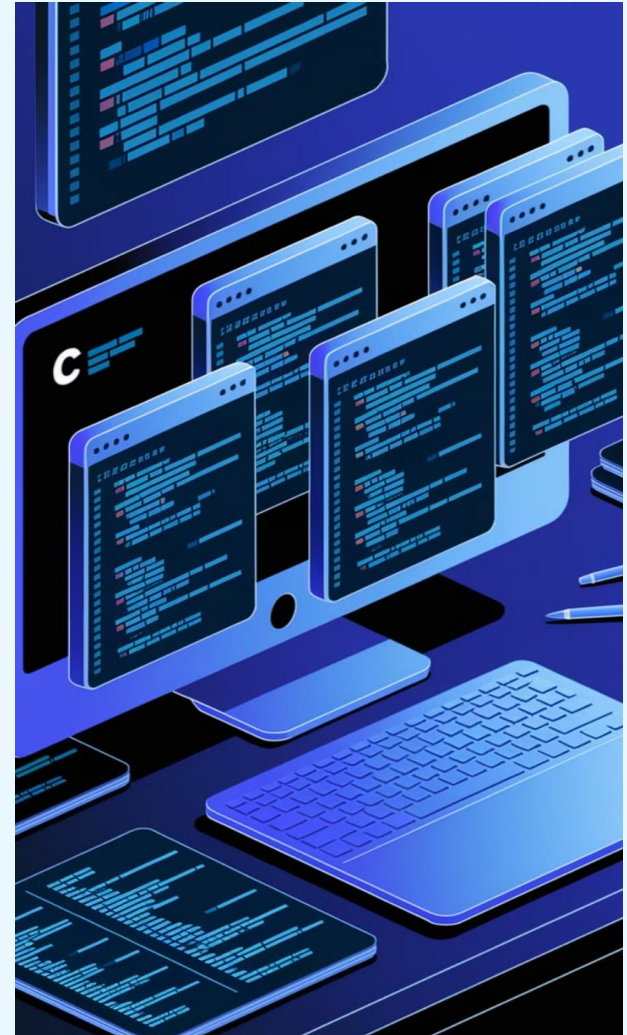
Модулі. Конструювання багатобайтових (мульти...) програм.

```
each: function(e, t, n) {
  var r, i = 0,
      o = t.length,
      u = n(e);
  if (n) {
    if (n) {
      for (; o > i; i++)
        if (r = t.apply(e[i], n), r !== !1) break
    } else
      for (i in e)
        if (r = t.apply(e[i], n), r !== !1) break
    } else if (n) {
      for (; o > i; i++)
        if (r = t.call(e[i], i, e[i]), r !== !1) break
    } else
      for (i in e)
        if (r = t.call(e[i], i, e[i]), r !== !1) break;
  return e
},
trim: b && b.call("\uffeff\u00a0") ? function(e) {
  return null == e ? "" : b.call(e)
} : function(e) {
  return null == e ? "" : (e + "").replace(C, "")
},
makeArray: function(e, t) {
  var n = t || [];
  return null != e && (Object(e) ? n.merge(n, "string" == typeof e ? [e] : e) : b.call(
),
isArray: function(e, t, n) {
  var r, i;
  if (t) return n.call(t, e, n);
  for (r = t.length, n = n ? 0 > n ? Math.max(0, r + n) : 0 : 0; r > n; n++)
    if (n in t && t[n] === e) return n
}
```


Модульне програмування в C/C++ - основа розробки сучасного програмного забезпечення. Воно відкриває шлях до гнучкої та масштабованої архітектури.

Поняття модульності

Програми, що вирішують реальні практичні задачі, мають великий обсяг та складаються з тисяч функцій.

Записувати всі функції програми в один файл незручно, оскільки зі збільшенням програми в ньому стає важко орієнтуватися, а також стає неможливою спільна робота кількох програмістів.

Технологія модульного програмування полягає у розбитті великої задачі на частини, з наступною реалізацією кожної підзадачі в окремому файлі, який називають **модуль**.

Поняття модульності

Модуль - незалежні компоненти з чітко визначеними інтерфейсами. Вони дозволяють розділити логіку на функціональні блоки.

Під модулем у програмуванні розуміється згруповані за своїм функціональним призначенням сукупність констант, типів даних, функцій, що обробляють ці дані, та незалежні від основної програми, які компілюються окремо та допускають повторне використання.

Модуль містить дані та функції для їх обробки. Для того щоб його використовувати достатньо знати інтерфейс, а не всі деталі реалізації. Приховування деталей реалізації називається **інкапсуляцією**.

Базові поняття модульного програмування

Переваги багатофайлової архітектури:

- ✓ спрощення розробки,
- ✓ покращення читабельності коду
- ✓ можливість повторного використання компонентів.

Декомпозиція коду - розділення системи на логічні частини. Кожна частина вирішує окрему задачу.

Базові поняття модульного програмування

На практиці один програмний продукт може включати модулі, написані різними мовами програмування.

На вибір мови впливає складність реалізації алгоритму.

Для того, щоб зрозуміти принцип побудови багатомодульної програми, спочатку потрібно уявити велику програму, весь код якої міститься в одному файлі.

Оскільки будь-яка функція повинна бути оголошена перед її першим викликом, а кожна функція програми може викликати будь-яку іншу функцію, то **на самому початку програми повинні бути розміщені оголошення всіх функцій**, крім функції **main**.

Багатофайлові проекти

Модульність в мові C/C ++ підтримується за допомогою директив препроцесора, просторів імен, класів пам'яті, винятків і роздільної компіляції (строго кажучи, роздільна компіляція не є елементом мови, а відноситься до його реалізації).

У мові C/C++ модулі на рівні синтаксису не виділяються.

Реалізація модулів можлива з використанням **роздільної компіляції** та **файлів заголовків**.

Програма на C/C++ може складатись з декількох файлів, кожний з яких вміщує підпрограми та описи.

Головним файлом вважається той, що містить функцію **main()**.

Багатофайлові проекти

Роздільна компіляція – це обробка компілятором кожного файлу програми окремо.

Файли заголовків мають розширення ".h" та вміщують описи глобальних констант, типів, змінних, підпрограм.

Описи констант, типів, змінних не відрізняються від тих, що розглядалися раніше.

Структура проекту

Ієрархія проекту

- ✓ `src/` - вихідний код
- ✓ `include/` - заголовні файли
- ✓ `lib/` - зовнішні бібліотеки
- ✓ `tests/` - модульні тести
- ✓ `docs/` - документація

Імена файлів відображають їх призначення.

Модулі розділяються за функціональністю.

Для великих систем створюються окремі бібліотеки.

Багатофайлові проекти

Вихідні тексти сукупності функцій для вирішення будь-якої підзадачі, як правило, розміщуються в окремому модулі (файлі).

Такий файл називають **вихідним** (sources). зазвичай він має розширення **.c** або **.cpp**

Прототипи всіх функцій вихідного файлу виносять в окремий так званий **файл заголовків** (header file), для нього прийнято використовувати розширення **.h** або **.hpp**.

Заголовні файли (.h)

Оголошення функцій і структур

Заголовні файли містять прототипи функцій.
Вони визначають публічний інтерфейс модуля.

```
void print_type(  
    const int &val  
)  
{  
    cout << "Value: " << val << endl;  
}
```

Include guards

```
#ifndef FILENAME_H  
#define FILENAME_H  
  
/* зміст */  
  
#endif
```

Модулі не повинні створювати замкнені цикли включень.
Використовуйте неповні типи.

Заголовні файли (.h)

При реалізації модулів для кожного модуля у C/C++ створюють **два файли з однаковим іменем** та з розширеннями **".h"** та **".c"/".cpp"**.

Файл заголовку з розширенням **.h** грає роль інтерфейсної частини модуля, а файл з розширенням **.c/.cpp** – частини реалізації модуля.

Для використання модуля треба підключити відповідний файл заголовка за допомогою **#include**.

Файли заголовків (.h) — для чого потрібні?

Що таке **header-файл**?

Файл, який містить спільні оголошення для кількох модулів програми.

Що включають?

Підключення інших заголовків та бібліотек

Прототипи функцій

Структури

Масиви

Показчики

Макроси

Глобальні змінні

Інші оголошення

Навіщо використовуються?

Уникають дублювання коду в різних модулях

Спрощують доступ до ресурсів модуля

Виносять службову інформацію з основного коду

Уникають перевантаження вихідного файлу

Переваги

- Централізоване керування інтерфейсом модуля
- Зручність підтримки великого проєкту
- Підтримка модульної структури коду

Файли заголовків

В заголовки прийнято розміщувати:

- визначення типів, що задаються користувачем, констант, шаблонів;
- оголошення (прототипи) функцій;
- оголошення зовнішніх глобальних змінних (з модифікатором `extern`);
- простори імен.

Файли заголовків

Для підпрограм у файлах заголовків наводять тільки заголовок, після якого ставлять ";":

```
extern t f(t1 x1, ..., tn xn);
```

де t , t_i – тип, x_i – змінні.

Ключове слово **extern** вказує на те, що підпрограма реалізована у зовнішньому файлі.

Файли заголовків підключають до інших файлів за допомогою директиви `#include`. Наприклад,

```
#include "myfile.h"
```


Включення

Ми вже знайомі з цією директивою та постійно користувались нею для підключення стандартних бібліотек.

Різниця із підключенням власних файлів заголовків в тому, що для стандартних бібліотек використовують символи “< >” замість лапок:

```
#include <stdio.h>
```

Директиви препроцесорної обробки

Директиви – інструкції препроцесора. Обробка програми препроцесором здійснюється перед її компіляцією. Призначення препроцесорної обробки:

- включення у файл, що компілюється, інших файлів,
- визначення символічних констант і макросів,
- встановлення режиму умовної компіляції програми і умовного виконання директив препроцесора.

Директиви препроцесорної обробки

Синтаксис:

- директиви повинні починатися з символу "#".
- після директив препроцесора не ставиться ";".

Основні директиви:

#include – включає копії вказаного файла в те місце програми, де знаходиться ця директива;

#define – здійснює макropідстановку – заміняє всі входження ідентифікатора у програмі на текст, що слідує в директиві за ідентифікатором;

#undef – анулює визначення символічних констант і макросів;

#if, #elif, #else, #endif – здійснюють умовну компіляцію;

#ifdef і #ifndef – використовуються замість **#if – defined (...)**;

Основні директиви:

#line – повідомляє компілятору про зміну імені програми і порядку нумерації рядків;

#error – вказує компілятору, що треба надрукувати повідомлення про помилку і перервати компіляцію (зазвичай використовують у середині умовних директив);

#pragma – дозволяє керувати можливостями компіляції.

Основні директиви:

Існує і ряд **інших директив**.

Визначені макроси ANSI:

__DATE__ – рядок у формі mm.dd.yyyy – дат створення даного файлу;

__TIME__ – час початку обробки поточного файлу у форматі hh:mm:ss ;

__FILE__ – ім'я поточного файлу;

__LINE__ – номер поточного рядка;

__STDC__ – визначений, якщо встановлено режим сумісності з ANSI.

Створення власної бібліотеки

```
each: function(o, t, n) {
  var p, i = 0,
      a = o.length,
      m = M(e);
  if (n) {
    if (a) {
      for (; o > i; i++)
        if (r = t.apply(e[i], n), r === !1) break
    } else
      for (i in o)
        if (r = t.apply(e[i], n), r === !1) break
  } else if (a) {
    for (; o > i; i++)
      if (r = t.call(e[i], i, e[i]), r === !1) break
  } else
    for (i in e)
      if (r = t.call(e[i], i, e[i]), r === !1) break;
  return e
},
trim: b && !b.call("\uffeff\u00a0") ? function(e) {
  return null == e ? "" : b.call(e)
} : function(e) {
  return null == e ? "" : (e + "").replace(C, "")
},
makeArray: function(e, t) {
  return null != e && (M(Object(e)) ? x.merge(n, "string" == typeof e ? [e] : e) : b.call(
),
isArray: function(e, t, n) {
  var p;
  if (t)
    if (e) return x.call(t, e, n);
    for (r = t.length, n = n ? 0 > n ? Math.max(0, r + n) : 0 : 0; r > n; n++)
      if (n in t && t[n] === e) return n
}
```


Приклад початкового коду

The screenshot shows the Code::Blocks IDE with a C program named `main.c` and its execution output. The code defines a function `AA()` that reads an integer from the user and prints it, and a `main()` function that calls `AA()` twice and prints the results.

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int AA()
4 {int q;
5  scanf("%d",&q);
6  printf("%d\n",q);
7  return q;
8 }
9
10
11 int main()
12 {
13  int i1, i2;
14  i1 =AA();
15  i2 = AA();
16
17  printf("i1 = %d\n",i1);
18
19  printf("i2 = %d\n",i2);
20  return 0;
21 }
22
```

The execution output shows the program running and printing the values 4 and 6, followed by a message indicating the process returned 0 and the execution time was 5.769 seconds.

```
4
4
6
6
i1 = 4
i2 = 6
Process returned 0 (0x0)   execution time : 5.769 s
Press any key to continue.
```

The code is also displayed in a separate window below the IDE, showing the same source code as above.

1 крок. Розробити програму

Щоб створити **власну бібліотеку** у мові програмування C/C++, потрібно виконати кілька кроків.

1. Створіть заголовочний файл (header file)
2. Створіть файл реалізації (source file)
3. Створіть головний файл (main file)

Code::Blocks

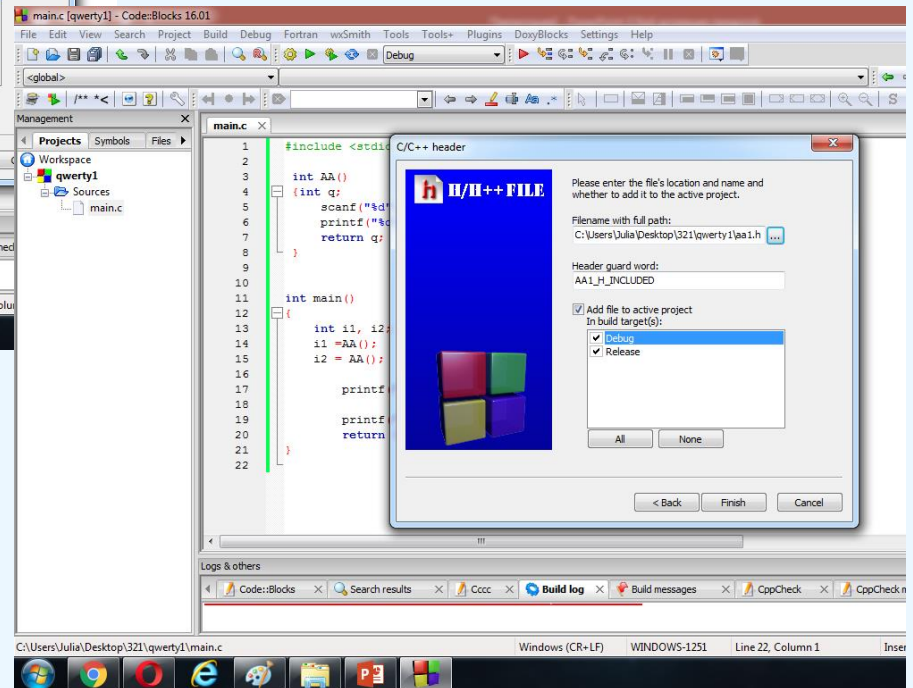
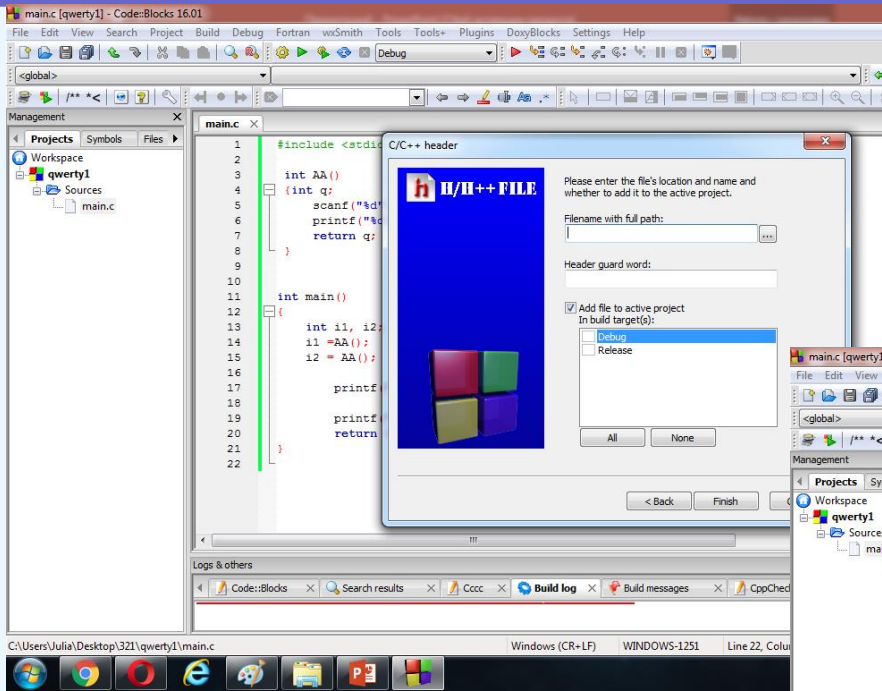

The screenshot displays the Code::Blocks 16.01 IDE interface. The main window shows a C++ source file named 'main.c' with the following code:

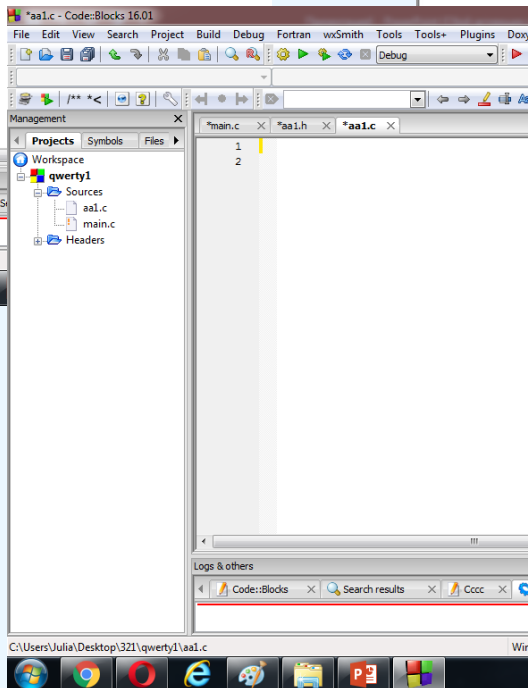
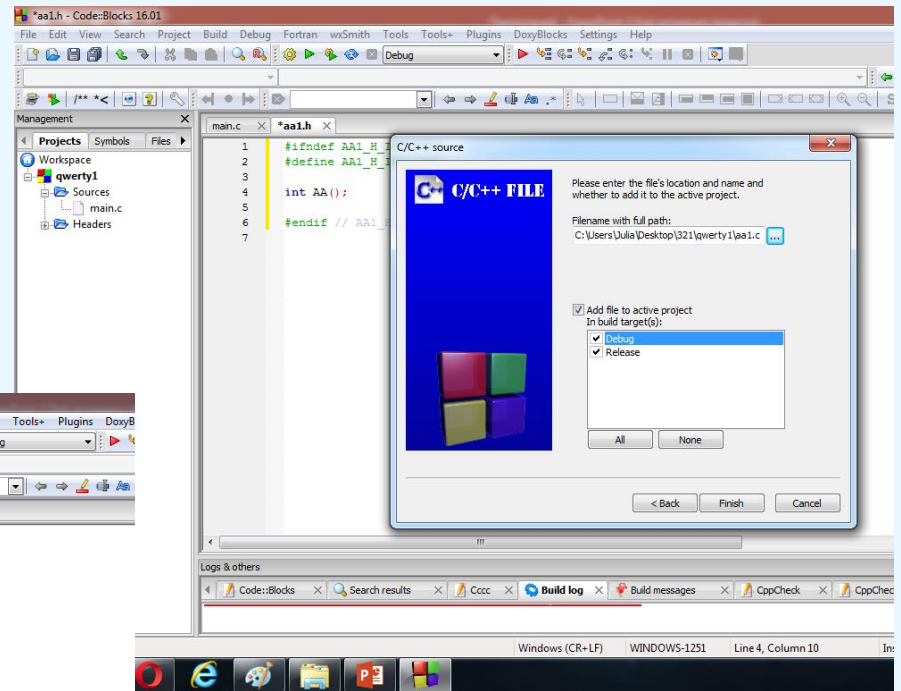
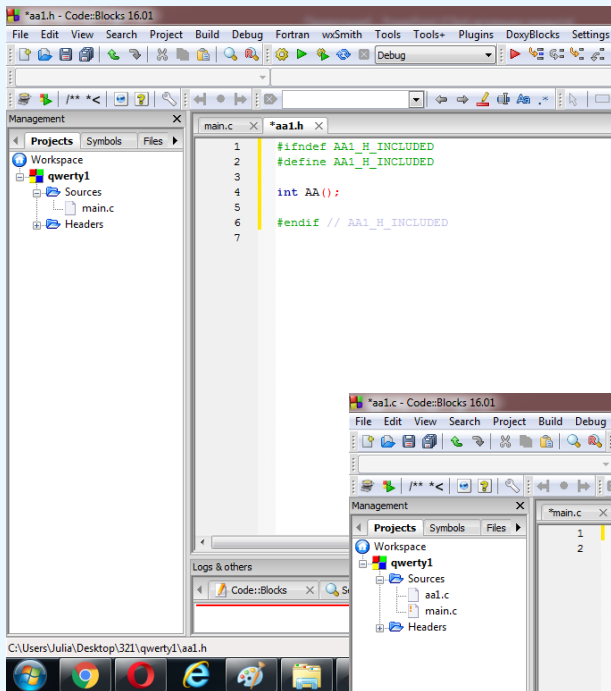
```
6     printf("%d\n",q);
7     return q;
8 }
9
10 int main()
11 {
12     int i1, i2;
13     i1 =AA ();
14     i2 = AA ();
15
16     printf("i1 = %d\n",i1);
17
18     printf("i2 = %d\n",i2);
19     return 0;
20 }
21
22
```

The 'File' menu is open, showing options such as 'New', 'Open...', 'Save file', 'Close file', and 'Quit'. The 'New' submenu is also visible, listing options like 'Empty file', 'Class...', 'Project...', 'Build target...', 'File...', 'Custom...', 'From template...', and 'Nassi Shneiderman diagram'. The 'New from template' dialog is open, showing a list of templates under the 'C/C++ header' category. The dialog includes a 'Go' button and a 'Cancel' button. A tip at the bottom of the dialog reads: 'TIP: Try right-clicking an item' followed by a numbered list: '1. Select a wizard type first on the left', '2. Select a specific wizard from the main window (filter by categories if needed)', and '3. Press Go'. The Windows taskbar at the bottom shows the Start button and several open applications, including Code::Blocks, Search results, Cccc, Build log, Build messages, CppCheck, and CppCheck messages. The system tray shows the date and time as 'Windows (CR+LF) WINDOWS-1251 Line 22, Column 1 Insert'.

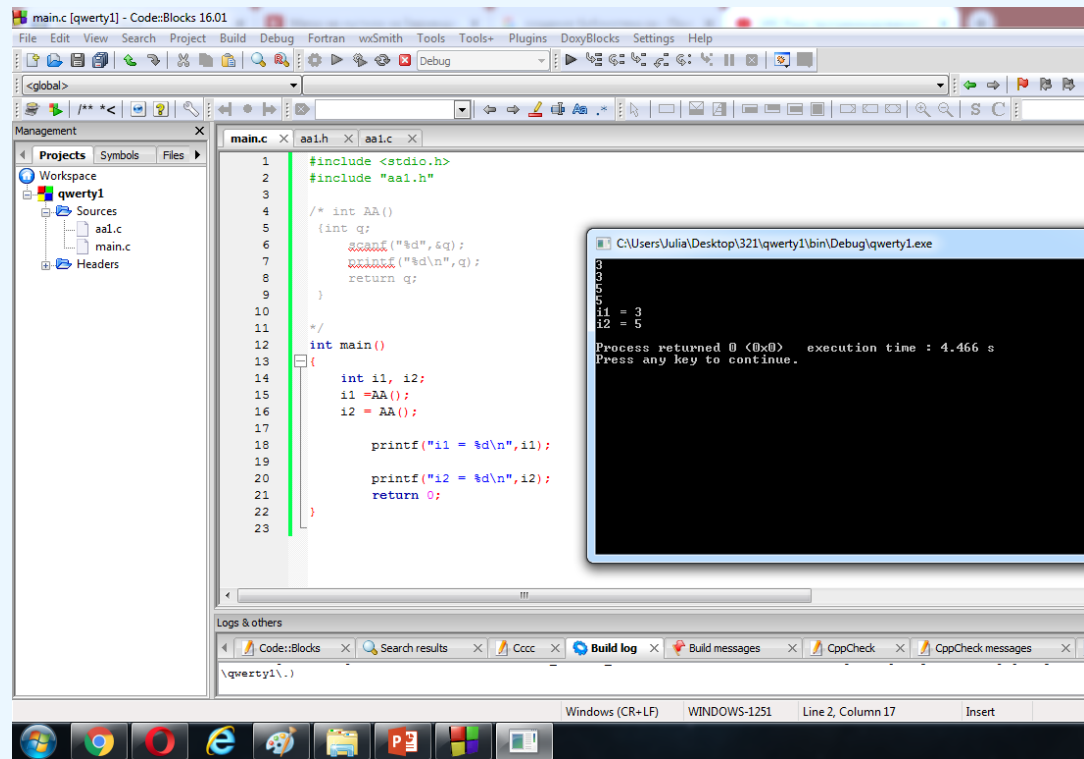
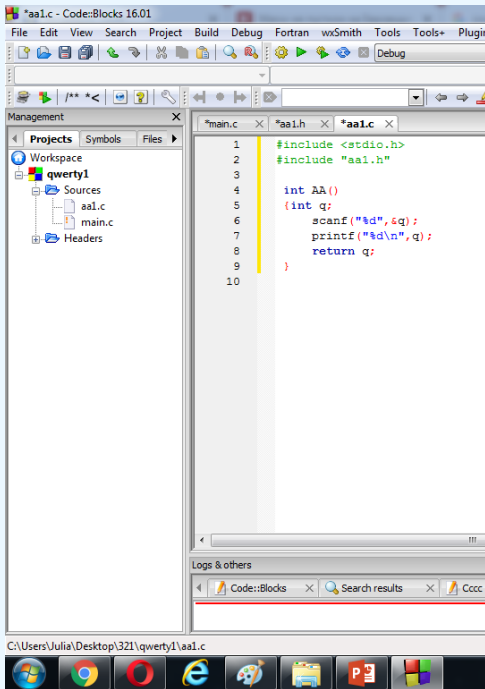
Code::Blocks

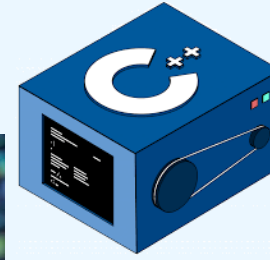

Code::Blocks

Code::Blocks


```
each: function(o, n) {
  var i, l = 0;
  m = o.length;
  n = n || 1;
  if (o) {
    if (n > 1) {
      for (; i < m; i++)
        if (r = t.apply(o[i], n), r === !1) break
    } else
      for (i in o)
        if (r = t.apply(o[i], n), r === !1) break
    } else if (o) {
      for (; o > 1; i++)
        if (r = t.call(o[i], i, o[i]), r === !1) break
    } else
      for (i in o)
        if (r = t.call(o[i], i, o[i]), r === !1) break;
    return o
  },
  trim: b && !b.call("u0eff\u0000") ? function(e) {
    return null == e ? "" : b.call(e)
  } : function(e) {
    return null == e ? "" : (e + "").replace(C, "")
  },
  mergeArray: function(e, t) {
    var n = t || [];
    return null != e && (Object(e) ? x.merge(n, "string" == typeof e ? [e] : e) : b.call(n, e)), n
  },
  isArray: function(e, t, n) {
    var m;
    if (!t) {
      if (!n) return b.call(t, e, n);
      for (r = 0, l = t.length, m = 0; m < l; m++)
        if (n != t[m][e]) return 0;
      if (n in t && t[n] === e) return 0
    }
  }
}
```

Дякую за увагу!